

Psalms

cidit: nisi ut leuaret qui cecidit. **B**is sapientes facit cecos. **H**ominus diligit iustos. Ideo facit iudicium iniuriam accipientibus. Et qui sunt ipsi iusti: **A**modo quoniam iusti sunt, fidei amici qui plausu sibi permisimus. **I**ntra nos venient, et propter nos ceciderunt. **P**ropter nos venient, et contra nos venient. **S**ed et quod est de nos: **F**atua est vita nostra: **C**ontra nos venient. **R**ecuperemus illam: **N**on venient. **A**llia lfa. **T**u quemadmodum habes. **B**is custodit proselitos. **P**roseliti aduenientur. **O**mnis ecclesia gentium proselita est. **A**dvenientia est enim ad patres: non de carne eorum nata: sed in unitando filia. **B**is tamen custodit: non alijs homo. **O**rphanum et viduam suscipiet. **N**emo putet quasi pupillum, propter bereicitatem: aut viduam, propter nesciencia quod negocium suum: **E**quidem et iustis de opitulat: et in omnibus officiis generis humani bonorum opus facit: qui pupillum consolat: qui viduam non deserit: sed in quendam modum oes pupilli sumus: absente pre non mortuo. **P**pillum enim huius homines mortuo patre fit. **E**t si verus quod fratres: quod anima non moritur: viuunt parentes nostri: et magis absentibus patribus sunt pupilli: **Q**ui pupilli sunt: si mali fuerint: in penis viuunt: si boni fuerint in requie vivunt. **O**ia integra sunt creatorum: **L**amē nos quodcumque sumus in corpe hoc et peregrinationis locu incolim: absens est prius noster: ad quae clamamus: **P**ater noster quod es in celis. **I** ecclesia vidua quasi absente sposo: absente viro: veniet ille quod illam modo protegit: non vius: sed desideratus. **M**agno enim desiderio rapimur: et amore eius quem non nouimus: desideriam: in heretum amplexibus vissi si non dum fidei visi detinemur. Ergo et pupilli et viduam quis volunt intelligi fratres: Bestiatus omni ope et auxilio. Bestituta anima in seculo: ipsa sibi sperat adiutorium dei. Quicquid hic habueris: auxilium habeas: presumisti inde: iam non es proselitus: non es orphanus: non in viduam numeraris. Amicu habes: si de illo presumiseris: et deum dimiseris: non es destitutus. **H**abes hec oia: non inde presumis: non inde sugbis: pupillus dei es et vidua dei. **S**uscipit ergo destitutos: hoc dixit: **S**uscipit pupillum: scipit et viduam. **E**t exterminabit viam peccatorum. Que est via peccatorum: Irridere ista quod dicimus. Quis pupillus: Que vidua: **Q**uo regnum celorum: Et quod per inferos. Fabelle christianorum sunt iste. Ad quod video: ad hanc viduam. **M**aducemus et bibamus: cras enim moriemur. **V**ide ne tale aliquid persuadeat: ne per aurum in cor intraret: spinas inueniantur in auribus tuis: quod ceperit sic intrare punctus abscedat. Corrumpt enim mores bonos colloqua mala. Sed forte hic dicturus es. Quare ergo felices sunt: Ecce nec deus

CXLVI

colat: et omnia mala quotidie committunt: abundantibus his quibus ego egens laboro. **M**oli zelare in peccatores: quod accipiatur vides: quod illis fuerit: non vides. **E**t unde inquit video quod non video: **D**omi habet oculos fidem: et maiores oculos et potentiores et fortiores. **H**i oculi nemine decepti sunt: hi oculi sunt semper in dominum: ut et ipse euellat de his laqueis pedes tuos. **V**ia peccatorum placitib; quod lata est: et nulti per illam ambulat. Latitudinem ei vides: finem et non vides. **E**cce ubi finis principium est: ubi finis profunditas quodam baratri est. Letantes et si patientes in ista vita illo fine merguntur. **S**ed extender oculos non potes ut videas ipsum finem: credere ei quod videt. **E**t quis est homo qui videt: Forte non homo: sed dominus tuus venit ad te: ut credere deo. **N**on enim et deo tuo non es creditur: quod aut: Lata et sparsa est via quod dicit ad interiorum: et multi sunt qui ingrediuntur per illam: **H**ac viam exterminabit dominus: quod ipsa est via peccatorum. **E**t dum exterminata fuerit via peccatorum: quod nobis restat: Uenite benedicti precies mei: precipite regnum quod vobis paratum est ab origine mundi. **A**d hoc conclusit psalmista: **E**t via peccatorum exterminabit. **E**t quod tu:

Regnabit dominus in eternum. **G**aude: quod tibi regnabit: gaudete: quod tu eris regnum eius. **V**ide enim et quod sequitur. Est certe ciuitate syon: non de babylonia: id est non de ciuitate pictura huius seculi: sed de syon ad ipsos laborante et peregrinante in eternum aut regnatura. **A**udisti ergo finem. **I**nde es. **R**egnabit dominus in eternum. **D**eus tuus syon.

O syon: deus tuus regnabit in eternum. **M**unquam sine te regnabit deus tuus: In generatione et generatione. **B**is dicit: quod non potuit semper dicere. Nec putas: quod ubi finitis: finis eternitas. Eternitas in ubi quantum syllabis constat: in se sine fine est. **N**on potuit tibi: nisi sic commendari. **D**eus tuus regnabit in generatione et generatione. **P**arum dicit: si tota die diceret: angustum esset. **S**itota vita sua diceret: nonne aliquis patiesceret: **A**men eternitate: Nullo fine regnabis: sed finis tibi christus est: cum quo regnabis in secula seculorum. Amen.

ExPLICIT Tractatus de ps. CXLV.

INCIPIT Tractatus de ps. CXLVI.

Prefatio.

Intenti audiebam: cum psalmus proximatus: Et non oes quod audiebam etiam intelligebam. Quarto magis ergo itete nunc audiendum est: si ut spero et cupio adiuuabit omni

¶ Psalmus

audientiū oratiōib⁹: si qđ hic forte obſcur⁹
est: deo donāte reuelabif: vt sit fructuosus
audit⁹: nec in anis redeat auditor: q̄ inten-
tus affuit cū audienc⁹. Tñ cepit: nobis dici
tur: laudate dñm. Hic⁹ hoc oib⁹ genib⁹:
non sol⁹ nobis. Et ista vocē p̄ loca qđe ſin-
gula ſonantē a lectorib⁹: ſingillat⁹ audiunt
eccleſie. Una vox tñ dei ſug oēs nō tacet:
vt laudemus eū. Et qđi q̄rereim⁹ q̄re lauda-
re dñm debeam⁹: videte quā cām attulit.

Expositio psalmi.

¶ Psalma lxx. tētis

Taudate dñm: inq: qm̄ bon⁹
psalmus. Hec est merces tota
laudantū: laudem⁹ dñm. Qua-
re: qm̄ bonus psalm⁹. Velle ego inq: ali-
q̄ ſaudare dñm: ſi mihi aliqd p̄ ſta laude
donaret. Quis enī laudat gratis v̄ homi-
nem. Expectant ḡ aliquā mercedē lauda-
tores hoīm. Nullā ne mercedē expectare:
aut petere: aut ſperare debz laudator de⁹.
Laudat infirm⁹: et ſperat de eo aliqd: Lau-
dat om̄ipotens: et nulla merces ē. An for-
te hoc cupio: qđ ille dare non p̄t. Quid
hō desiderat: qđ in manu dei nō ſit. Cum
laudaueris hoīem: forte b̄ cupis qđ ab il-
lo p̄ ſtari non p̄t. Beū ſecurus lauda quē
nemo p̄t dicere nō poſſe p̄ ſtare qđ tu po-
tueris desiderare. Propoſita ḡ ſpe merce-
dis alicui⁹ laudare debem⁹ de⁹: nō tñ da-
turū qđqđ capim⁹. Pater eſt enī: et qđ ma-
li cupiunt filij non dat. Laudem⁹ et ſpere-
mus et desiderem⁹: nō illud aut illō: ſi qđ iu-
dicat dandū eſſe quem laudam⁹. Ille enī
nouit qđ nobis dari expediat: nos aut in-
tēdamus qđ nobis p̄ ſit accipe. Apls ait:
Quid enī oremus: ſicut oportet nescim⁹.
Et ip̄e idem apls Paulus ſperabat ſibi p̄
deſſe: ſi auferret ab eo ſtimulus carniſ ſue:
angel⁹ ſathane a quo colapbiſ abat: ſic ip̄e
confiteſ et ait: Propter qđ ter dñm rogaui
vt auferret eū a me: et dixit mihi: Sufficiut ti
bi grā mea: nam v̄tus in infirmitate p̄ficit.
Desiderauit aliqd: nō cōfessum eſt ad vo-
lūtātē ut cōſoleret ad ſanitatē. Hic ḡ quid
nobis p̄poſitum eſt: Laudate inq: dñm.
Quare laudamus dñm: Qm̄ bonus psal-
mus. Ihe psalm⁹ laus dñi eſt. Hoc ḡ ait:
Laudate dñm qm̄ bon⁹ eſt laudare dñm.
Non ſic p̄teream⁹ laudare dñm: dictū eſt
et transiſ: factū eſt et ſiluim⁹: laudauim⁹ et
ſacuim⁹: cāt auim⁹ et conq̄euim⁹. Imus in
aliud forte agēdū qđ reſtat: et alie actiōes
cum occurrerint nobis: laudatio diuia ces-
ſabit in nobis: Hō ſic. Nam lingua tua ad

CXLVI

horam laudat: vita tua ſp̄ laudet. Unde ḡ
bonus psalm⁹. Psalmus q̄p̄e cantus ē:
nō q̄libet: ſi ad psalteriū. Psalteriū aſt qđ
dā organū ē cātēne: ſicut lyra: ſicut citha-
ra et hīmōi organa: q̄ inuēta ſit ad cātādiſ.
Qui ḡ psallit: nō ſola voce psallit: ſi ſum-
pto etiam qđam organo qđ vocat psalte-
riū: accedentib⁹ manibus voci p̄cordat.
Eis ḡ psallere: Hō ſolu vox tua ſonet lau-
des dei: ſi ſoga tua p̄cordet cum voce tua.
Li ḡ voce cantaueris: ſilebis aliquiſ. Utia
ſic cāta: vt nū ſileas. Negocium agis: et
fraude cogitas: ſiluisti a laude dei: et quod
grauius eſt: nō ſolu a laude ſiluisti: ſi in bla-
phemā prexisti. Li ḡ deus laudat de bo-
no ope tuo: ope tuo laudas de⁹: et cū bla-
phematur deus de malo ope tuo: ope tuo
blasphemias de⁹. Itaq̄ ad aurū exhorta-
tionem cāta voce: corde ne ſileas: vita ne
taceas. Hō cogitas in negocio fraudem:
pſallis deo. Li manducas et bibis pſalle:
nō intermīſcēdo ſonorū ſuauitates ad au-
res aptas: ſi modeste et frugalif et tempant
maducando et bibēdo: Q̄ hoc dicit apls.
Siue māducatis: ſiue bibitis: ſiue qđ faci-
tis: oīa in gloriam dei facite. Si ḡ bñ agis:
et qđ manducas et bibis: et ad refectiōem
corpis ſumis reparationemq̄ mēbrorū: gra-
tias agēs ei: q̄ tibi prebuit mortali et fragili
iſta ſupplementorum ſolacia: et cib⁹ tuus et
potus tuus laudat de⁹. Si v̄o modū natu-
re debitū immoderatiōe voracitatis exce-
das: et vinolētia te igurgites: q̄taſiub⁹ lau-
des dei ligia tua ſonet: vita blasphemat.
Post cibū et potū req̄efcas: vt dormias:
nec in lecto aliqd turpiter agas: nec exce-
das v̄ltra conſeſſam licentiam in lege dei:
ſit caſtus cū ſiuge thorus: et ſi eſt cura pro-
pagandi liberos: nō ſit effrenata luxuries
libidinū: deſer in lecto tuo ſiugi tue hono-
rem: q̄r membra christi eſtiſ ambo: ambo
ab illo cōditi: ambo ſanguine ipius repati:
hec agēs laudas dei: nec oīo ſilebit lau-
datio tua. Quid ſi ſomn⁹ aduenierit: et cū
dormis: Hō te excitet a q̄ete mala p̄ſciētia
tua: et innocētia ſomni tui laudat de⁹. Si
ḡ laudas: nō tñ lingua tua cāta: ſi etiā ſi
ſumpto bonoz operz pſalterio: Q̄ bonus
psalm⁹. Laudas cū agis negocia. Laudas
cū cibū et potū capis: laudas cū in lecto re-
quiesciſ: laudas cū dormis. Q̄i non lau-
das: Perficieſ in nobis laudatio dei: cuſ
ad illā ciuitatem venerim⁹: q̄i effecti fueri-
mus eq̄les angel⁹ dei: q̄i nos nulla corpaf

Psalms

necessitas villa ex pte sollicitat: nō fames: nō sitis interpellat: nō estus fatigat: nō frigus astrigit: non febris deihcit: non mors finit. Ad illam pfectissimā laudez exerceamus nos laudatione ista in bonis oīibus: Propterea cū dixisset: Laudate dñm: qm̄ bonus psalmus. Deo nostro: inqt: iō cunda sit laus. Quō erit deo nro iocūda laus: Si bene viuēdo laudem. Audi q̄ tūc erit illa iocūda laus. Alio loco dicit. Non ē speciosa laus in ore peccatoris. Si in ore peccatoris speciosa laus nō est: iocūda nō est. Hoc enim iocūdū: qd̄ speciosū. Vis ḡ vt deo tuo tocūda sit laus: Noli bo ne cantilene tue obstrepere moribus mal. Deo nro iocūda sit laus. Quid dixit: Qui laudatis bñ viuere: Laudatio impiorum offendit dñ. Plus ille attēdit qd̄ vi uas: q̄d̄ sones. Lerte cū eo quē laudas pacem b̄re vis. Quō cū illo q̄ris pacē: q̄n a teiō dissonas: Quō inq̄s a memetipo dissono: Alio sonat lingua: alio indicat vi ta. Deo nro iocūda sit laus. Nōt enī laus iocūda esse boi: cū audit cōcinnis acutis: q̄ sentētis: t̄ suauī voce laudatē. Sz̄ deo nro iocūda sit laus: cui⁹ aures nō ad os: s̄ ad cor: nō ad linguā: s̄ ad vitā laudatoris patent. Quis ē de⁹ nr̄: cui iocūda sit laus: Bulcescit nobis: cōmendat se nobis: gr̄as dignationi ei⁹. Dignat enī cōmendare se nobis: nō q̄si aliqd̄ p̄staturis: s̄ multa ab illo pot⁹ accepturis. Quō ergo cōmendat se nobis deus: Audite apl̄m Paulū. Cōmendat aut̄ inqt dilectionē suā de⁹ in nob̄: Quō cōmendat audite: J̄pe dicat apl̄s: t̄ compēt t̄ psalmo. Cōmēdat inqt dilectionē suā de⁹ in nobis. Quō commendat: Qm̄ cū adhuc peccatores essem⁹ christus p̄ nobis mortuus est. Quid ḡ suat laudatōr̄b⁹: q̄ sic se cōmendat peccatorib⁹: Q̄ ḡ sic dixit apl̄s cōmendasse dñ nobis dilectionē suam: vt christus moreret pro impijs: non vt impij remaneret: s̄ vt morte usti ab iniusticia sanaret. Hic qd̄ audis cuz dixisset: Deo nro iocūda sit laus: Uidea mus si ip̄a est cōmendatio quā dixit apl̄s: q̄ christus p̄ peccatorib⁹ t̄ p̄ impijs mor tuus est. Edificans: mot: hierusalē dñs: t̄ dispersiones israelis colligens. Ecce edificās hierlin dñs: colliget dispersiones populi ip̄i⁹. Popul⁹ enim hierusalem pp̄ls isrl̄. Est hierlin eterna in cel: vbi cuies etiā angeli sunt. Quid ḡ ibi isrl̄: Si hoiez illū nepotē abrae p̄sideres: q̄ dict⁹

CXLVI

ēt Jacob: quō angelos intelligim⁹ israel: Si interpretationem nomis discutiam⁹: qr̄ t̄ ip̄e Jacob mutato nomine vocat⁹ est isrl̄: magis ibi nomen isrl̄: t̄ utinā t̄ nos sequentes sumus isrl̄. Quid enim interpretat̄ israel: Uidens dñ. Om̄es ergo cuies illi⁹ cuittatis vidēdo deuz gaudēt in illa magna ciuitate t̄ ampla t̄ celesti: spectaculū eis de⁹ ip̄e est. Sed nos ab illa ciuitate pegrinabam̄ peccato expulsi: ne ibi remanerem⁹: et mortalitate p̄grauati: ne illo redirem⁹. Re spexit deus pegrinationē nr̄am: t̄ ille q̄ edificat hierusalem restituit lapsam partem. Unde restituit lapsam partem: Dispersiones isrl̄ colligens. Lecidit enī ps̄ q̄dam t̄ facta est pegrina. Hanc pegrinationem musicordiū vidit de⁹: t̄ q̄sunt nō q̄rētes se. Enī quesuit: Quē misit ad captiuitatē nostram: Misit redemptorē: s̄m qd̄ ait apl̄s. Cōmēdat inqt deus dilectionē suā in nobis: qm̄ cum adhuc peccatores essemus: christ⁹ p̄ nobis mortu⁹ est. Misit ḡ ad captiuitatē nr̄am redemptorē filii suū. Porta inqt tecum saccū: fertō ibi p̄ciū captiuorum. Induit enī se ille mortalitate carnis: t̄ ibi erat sanguis quo fuso redimeretur. Illo sanguine collegit dispersiones isrl̄. Et sulle collegit oīum disp̄sos: quō satagenduz ēt colligant̄ mō disp̄s: Si collecti sunt dispersi: vt in manu artificis ad edificium formarent: quō colligendi sunt q̄ de manu artificis inq̄etudine ceciderūt. Edificās hierusalem dñs. Ecce quē laudam⁹: ecce cui laudem tota vita nr̄a debem⁹: Edificans hierlin dñs: t̄ dispersiones israel colligens. Quomō colligit: Quid agit vt colligat: Qui sanat contritos corde. Ecce quō colligunt̄ dispersiones isrl̄: vt sanent cōtriti corde. Qui cor nō cōterūt: nō sanant̄. Quid est cōterere cor: Motū sit carissimi: fiat vt sanari possit. Sicutum est enī multis alijs scripturaz locis: t̄ maxie illo loco voce nr̄a q̄dam cantās dicebat: Qm̄ si voluisses sacrificium dedissem vtqz: deo dicebat: si voluisses sacrificiūz dedissem vtqz: holocaustis aut̄ nō delectaberis. Quid ḡ: Sine sacrificiū oblatōe remanebim⁹: Audī qd̄ te velit offerre. Sequit̄z dicit: Sacrificiū deo sp̄us cōtribulat⁹: cor p̄tritū t̄ humiliatum de⁹ nō spernit. Sanat ḡ p̄tritos corde: qr̄ ill̄ p̄pinq̄t vt sanet: sicut d̄r̄ i alio loco: Prope ē dñs his q̄ obtriverunt cor. Qui obtriverūt cor: Hūiles. Qui non obtriverūt cor: Sugbi: Lōtritū sanabit: eli-

alia līa.
fir decorat
mādo

alia līa.
non habet
fir ac p̄gre
sabit

deflatum. Ad hoc enim forte elidit: ut contritum sanctum. Ne velit esse ergo fratres cor nostrum erectum: antequam sit rectum. Quod male erigitur quod non primo corrigit. Qui sanat contritos corde. Et alligat contritiones eorum. Sanat inquit humiliatos corde: sanat contentes: sanat seipso punientes: in se verum in dictis exercentes: ut possint esse illi misericordiam sentientes. Tales sanat: si perfecta eorum sanitas transacta mortalitate fiet: quando corruptibile est induerit incorruptionem: et mortale est induerit immortalitatem: Si nihil erit quod ex carnis labore sollicitet: non solus nubilus cui presentiam: si nihil quod suggerat ex carne. Etenim modo fratres mei certe illicite delectatibus animi tangunt: quibus eis non presentiam: ut membra nostra iusticie fuiant: non iniuriant: tamen vel deleciari talib: et si non presentis: non est perfecta sanitas. Sanaberis ergo: corde sanaberis contrito. Noli erubescere: coterere cor: tales sanat deus. Sed quod ago inquit modo: Condelector enim legi dei sum interiori hostiis: Tideo autem alia leges in membris meis: repugnare legi mentis mee: et captiuum me ducentem in lege petri. Quid agis: Cetero cor: coterere: age: dic sequentia: In felix ego homo: quod me libabit de corpore mortis huius? Hoc enim dicere: in felix homo: iam cor coterere est. Ille speret felicitatem: qui consitit in felicitate. Hic ergo: In felix ego homo: quod me liberabit de corpore mortis huius? Ut respondet tibi: Hoc in dei gressu Christum dominum nostrum. Quod autem liberat ipsa gratia dei: unde apostolus: Corpus quidem inquit mortuum est propter peccatum: spiritus autem vita est propter iusticiam. Si ergo spiritus enim qui suscitavit Christum ex mortuis habitat in vobis: qui suscitavit Christum ex mortuis: vivificabit et mortalia corpora nostra per habitatem spiritum enim in vobis. Hoc ergo pignus acceptum spiritus noster: ut incipiamus fidei habere deo: et ex fide appellari iusti: Quoniam iustus ex fide vivit. Quicquid autem nobis adhuc repugnat et resistit: de mortalitate carnis est: et hoc sanabitur. Vivificabit enim inquit et mortalita corpora nostra per habitatem spiritum enim in vobis. Ad hoc pignus dedit: ut compleat quod promisit. Quid ergo nunc in hac vita: qui adhuc confessores sumus: non possessoress: Quid in hac vita: Quid fieri: Quoniam durabili sunt contritos corde. Sicut perfecta sanitas tunc erit: qui dixi. Nunc ergo quod: Alligat contritores eorum. Qui curat inquit contritos corde: quorum perfecta sa-

nitas in resurrectione iustorum erit: alligat modum contritiones eorum. Que sunt alligamenta contritionum: Sicut medici alligant fracturas. Aliquis enim intelligat ex his caritas vestra: et notum est eis quod aiaduerterunt vultu medicis audiret aliquis praeve et distorte firmata: ut corrigatur medicis frangunt: et faciunt vulnus nouum: quod malitia erat sanitas prava. Sic ergo recte sunt inquit scriptura: vie domini: sed prauicordi in illis scandalizabit. Quid est prauicordium? Tortorius: Tortus cor his: putat torta esse oiam quod dicunt a deo: putat prava esse omnia quod fecit deus: et displicent illi omnia iudicia dei: maximeque in quod ipse corripit: et sedet et disputat quod male faciat deus: quod non per eius voluntate facit. Distortum cor prauum cor est: quod non se corrigit ad deum: et deum vult distortum querere ad se. Quid ergo ei dicit deus desuper? Tortus es: equus tuus. Si tu rectus esses: senires equitatem meam. Quoniammodum si in pavimento equali poneres distortum lignum: non collocaret: vindicet nutaret: vindicet agitaret: quod non loci iniquitas: sed distortionis ligni facit: sicut ait scriptura: Quoniam bonum sis deus rectis corde. Quid ergo? Tortum est cor: quod dirigitur: Et tortum est et durum. Nam ergo tortum et durum frangatur: coteratur et dirigatur. Tu dirige rectum tuum non potes: tu frange: ille dirigatur. Quoniam tu frangis: Quoniam tu coteris: Ceterendo: puniendo peccata tua. Quid aliud significat pectorum tensio: nisi forte putamus ossa nostra aliquid peccasse cum tundimus peccatum: Sed significamus nos cor coterere: ut a deo dirigatur. Sanat ergo contritos corde: et contritus cor habentes: et sanitas ipsius cordis tunc erit perfecta: cum et corporis reparatio implebit que premissa est. Nunc interea quod facit medicus: Alligat contritiones tuas: ut possis pervenire ad plenissimam firmitatem: donec consolidetur quod fractum est: quod alligatum est. Que sunt ista alligamenta: Ecclasia sacramenta. Alligamenta medicinalia sunt contritionis nostre: sacra interim ipsa quod habemus consolationem. Et ista oiam que loquimur vobis: ipsa quod sonant et trascunt: quodque in ecclesia gerit tempus: alligamenta sunt contritionum. Quemadmodum enim medicus perfecta sanitatem detrahit ligaturum: sic in illa civitate hierusalem cum equales angelos facti fuerimus. Nam quod putatis: Ibi nos accepturos esse quod hic accepimus: Aut ibi recitatam est nobis euangelium: ut fides nostra permaneat: Aut imponenda est manu ab aliquo positum: Ista omnia alligamenta fracture sunt:

Psalmus

Altafa.
t' vocat

Specta sanitate detrahent: sed ad eam non peruenire: nisi alligarent. Sanat et contritos corde: et alligat contritores eorum. **Q**ui numerat multitudinem stellarum: et oibus eis noia vocans. Quid magnum deo numerare multitudinem stellarum? Hoc et hoies conatu sunt. Gloriet utrum implere potuerint: non tamen conarentur: nisi se iple tuos speraret. Illis dimittamus quod potuerint et quoque puenerint: Deo autem non posse esse magnum numerare omes stellas. An forte numerus ne obliuiscatur: recenset? Et magnus est aliud deo stellas numerare: cui capilli capitulii numerati sunt. Manifestus est fratres aliud velle deum intelligere nos in eo quod ait: Qui numerat multitudinem stellarum: et oibus eis inquit noia vocas. Sunt stelle quodam lumen in ecclesia solantia noctes nostras oes de quod dicit apostolus: in quibus appetitis tantum lumina in mundo. In ista inquit natione tortuosa et pueris: in quibus appetitis tantum lumina in mundo vite habentes: illas stellas numerat deus. Omnes secundum regnatores: oes aggregados corpori unigeniti sui numeratos habet: et numerat eos. Qui indignus est nec numerabit. Et multi crediderunt: vel multi se quicunque adumbrata specie fidei populo eius applicuerunt: nouit tamen ille quod numeret et quod ventilet: Nam tanta est celsitudo euangelij: ut fieret quod dictum est annunciam et locutus sum: multiplicati sunt super numerus. Sunt ergo in populis et supernumerari quodammodo. Quid est supernumerari? **A**postolus ergo ibi futuri sunt. Intra pieates istos ples sunt: quod futuri sunt in regno dei: in illa hierusalem celesti: ipsi super numerus sunt. Animaduertat quod utrum luceat in tenebris: utrum in unitate seculi tenebrosa non seducat: si non fuerit seductus nec vicius: talis stella erit: quam iam numerat deus. Et oibus inquit nomina vocas: ibi est totum patrum. Habet enim noia quodam noia apud deum: ut nouerit deum noiam. **H**oc optare debemus: sed agere: sed gaudere: nec de donis quibusdam spumalibus. Gloriet caritas vestra multa dona sunt in ecclesia: sic apostolus dicit: Alij quidem pro spiritu datus sermonem sapientie: alij secundum scientie secundum eundem spiritum: alij fidem ut eodem spiritu: alij donatio curacionis: alij iudicatio spirituum: id est ut dijumentum dicet inter bonos malosque spiritus: alij ligaturem genera: alij prophetiam. **O**cta dicit: Quod multa dicit: **M**ulti donis talibus vobis male: audiens in fine: Non novi vos. Et quod dictu-

XLVI

ri sunt in fine quod audiens: non novi vos. **B**ene: nonne in nomine tuo prophetavimus: et in nomine tuo demonia elecimus: et in nomine tuo virtutes multas fecimus. In nomine tuo omnia ista? Et quod dicam eis: Nonque novi vos: discedite a me oes quod opamini unitatem. Quid est ergo in hac lumen celi solis noctem? et quod nunciat a nocte: Adhuc inquit supereminente virtute vobis demostro. Si linguis hominum loqueretur angelorum: caritate autem non habeant: factus sicut eramenti sonas: aut cymbalum tintinnas. Quale donum est loquens linguis angelorum et hominum: Tam si caritate inquit non habeant: et manifestum sum sonas: aut cymbalum tintinnas. Si sciero inquit omnia sacramenta et oem scientiam: et si habuero omnem prophetiam et oem fidem: ita ut montes transferam: quanta ista dona sunt: Caritate autem non habeant inquit: nihil sunt. Quale est illud donum martyrum et distributionis rerum suarum: Et tamen si distribuero inquit omnia mea paupib' et tradidero corpori meo ut ardeat: caritate autem non habeant: nihil mihi proficit. Qui ergo non habet caritatem: et si ad tempus habet haec dona auferent ei. Auferet quod habet: quod quoddam non habet: et ipsum quoddam haec non habet vnde cetera tenentur: et ipse non peccat. Quid est illud quod modo ait dominus: Qui habet dabit ei: quod autem non habet: et quod habet auferetur ab eo: **H**abet gratiam possidendi: sed non habet caritatem vivendi. Quia ergo illud non habet: et quod habet auferret ab eo. Propterea discipuli ut haberent caritatem quos volebat facere in celo stellas ambulantes super eminentem viam illam quod numerat stellarum: et omnibus eis nomina vocans: cum redirent discipuli quod missi erant: exultauerunt et dixerunt: Bene: ecce spiritus immundi subiecti sunt nobis propter nomine tuum. Et ille qui numerat multitudinem stellarum: et omnibus eis nomina vocans: sciens multos dicturos esse: Nonne in nomine tuo demonia elecimus: quod dicturus est in fine: Non novi vos: quod eos non numerauit in multitudine stellarum: nec eis noia vocavit: Nolite inquit haec gaudere: quod spiritus vobis subiecti sunt: sed gaudete: quod nomina vestra scripta sunt in celo. Qui numerat multitudinem stellarum: et oibus eis noia vocans. **M**agnus dominus noster. Impletus est gaudio: eructauit ineffabilitate: nescio quod dicere si valebat: et cogitare quod valebat. **M**agnus dominus noster. Et magna **A**ltafa.
tsapientie virtus eius: et intelligentie eius non est numerus. Ille igitur qui numerat multitudinem stellarum: numerari non potest. **M**agnus dominus noster: et magna virtus eius: et intelligentie

Psalmiss

elius nō est numerus. Quis hoc exponat? Quis digne vel cogitet qđ dictuz est: Et intelligētie ei⁹ nō ē numerus. Atq; vñaz infundat se nobis: t̄ vbi nos deficiem⁹: qz ip̄e potens est: ip̄e illustret mētes vñas: vt sciatis qđ sit: Intelligētie ei⁹ nō ē numer⁹. Tūdētis enī fratres: nūqd es̄pnumer⁹ arene: Nobis nō est: deo ē. Lui capilli capitl n̄ri oēs nūerati sūt: t̄ arēa nūerata ē. Quic qđ ḡ finitū mūndus iste cōplectit: etiā si nō boi: tñ est deo: parū dico deo: angel⁹ nume ratum est. Intelligētie eius non est numerus. Excedit omnes numerarios intelligē tia ei⁹: numerari a nobis non pōt. Ipsu numer⁹ q̄s numerat: Nūero nūerant q̄cun q̄s nūerant. Si q̄cqd numerat: nūero nū eratur: nūeri non pōt esse numer⁹. Nūerari numer⁹ nullo pacto pōt. Quid ḡ est apud deū: Inde fecit oia. Et vbi fecit oia cui d̄r: Oia in mēsura t̄ nūero t̄ pōdere disposuit: Aut q̄s ip̄am mēsurā: t̄ ip̄m numerū: et ip̄m pōdus vbi de⁹ oia disposuit: aut nū rare pōt: aut metiri: aut appēdere: Ergo in telligētie ei⁹ nō ē numer⁹. Lōticeſcāt hūane voces: req̄escant hūane cogitatōes: ad incōphensibilia nō se tendāt: q̄si cōphensi ri: b̄tāq̄ pticipaturi: Participes ei⁹ erim⁹. Nō b̄ qđ capim⁹ erim⁹: nec totū capiem⁹: b̄ pticipes erimus: qz dictum est de hierlm cui⁹ disp̄siones colligit: dictū est de illa qđ dam magnū. Hierlm q̄ edificat vt ciuitas: cuius pticipatio ei⁹ in idip̄m. In idip̄m qđ ait: nisi q̄ mutari nō pōt: Letera q̄ sūt crea ta aliter t̄ aliter p̄fit esse: qui aūt creavit ali ter t̄ aliter non pōt esse. Idip̄m ḡ ille ē: qm̄ dictum est ei: Mutabis ea t̄ mutabunt: tu aūt idem ip̄e es: t̄ anni tui nō deficiet. Agi tur si ip̄e idē ip̄e: t̄ mutari ex nulla pte pōt: pticipando ei⁹ diuinitatē: erim⁹ t̄ nos im mortales in vitā eternā. Et b̄ nobis pign⁹ datuz est de filio dei qđ iam dixi sanctitati vñ: vt añq̄ efficeremur pticipes imortali tatis ip̄i⁹: fieret ip̄e p̄or pticeps mortalita tis nñ. Sicut aūt ille mortal: nō de sua b̄ stantia: b̄ de nñ: sic nos immortales: non de nñ a b̄: b̄ de ip̄i⁹. Participes ḡ erim⁹: nō dubitet: scriptura b̄ dixit. Et cui⁹ rei ptici pes erimus: q̄si ptes sint apud deuz: aut p ptes diuidat ur de⁹: Quis ḡ explicat quo sint pticipes vñ⁹ simplicis mlti: Nō ḡ ex igatis qđ apte dici nō posse puto: qz vide tis: b̄ redite ad remediū saluatoris: cōteri te cor: p̄fringat anumi duricia: p̄terat ani mi ptinacia: accusest in malo: renascatur in bono. Diriget ip̄e: alligabit fracturā: cōso

XLVI

lidabit sanitatē: t̄ nō crūt iam impossibilia nobis q̄ mō ip̄ossibilia sūt. Bonū est enī vt cōfiteatur infirmitatem: q̄ vult puenire ad diuinitatē. Intelligētie ei⁹ non ē numerus. Nō qđ debeas facere in difficultate in telligēdi ostēdit tibi: cū p̄sequenter dicit. Suscipiens māsuetos domini⁹. Verbi grā: nō intelligis: pax intelligis: nō p̄sequeris. Honora scripturā dei: honora vñbum dei: etiā nō aptum: differ pietate in telligētiā. Noli p̄terruis eē accusare: aut obscuritatez: aut q̄si pueritatez scripture. Peruersum b̄ nihil est: obscurū aūt aliqd est: nō vt tibi neget: b̄ vt exerceat acceptu rum. Ergo q̄si obscurū est: medic⁹ illud se cit vt pulses. Voluit vt exerceceris i pulsā do: voluit vt pulsanti apiret. Pulsādo ex erceberis: t̄ exerçitat⁹ latior efficieris: pati or factus capies qđ donat. Ergo noli id ignari qđ clausum est. M̄itis esto: māsuetus esto. Noli recalitrare aduersus obscura t̄ dicere: meli⁹ diceret: si sic diceret. Qñ enī potes tu sic dicere aut iudicare quō di ci expedit: Sic dictū ē: quō dici debuit. Nō corrigat eger medicamēta sua. Nout ea medic⁹ modifcare: ei crede: q̄ te curat. Nō qđ sequit. Suscipiens mansuetos dñs. Noli ḡ resistere aduersus clausa dei: man suetus esto: vt suscipiat te. Si aūt resistis: audi qđ sequat. Humiliās aūt peccato res vñq̄ ad terrā. Multa genera sunt peccatorū. Humiliās aūt peccatores vñq̄ ad terrā. Quos peccatores: nisi p̄tra rios māsuetis: Ex eo q̄ippe qđ ait: Suscipiens mansuetos dñs: humiliās aūt peccatores vñq̄ ad terrā: spēm qndā p̄tōrū ex predicta mansuetudine voluit intelligi. Peccatores ḡ hoc loco immites: t̄ eos q̄ māsueti nō sunt: intelligim⁹. Quare humiliat vñq̄ ad terrā: Rep̄hendit intelligibili a: terrena sensuri sunt. Hoc fecit boibus q̄ voluerūt irridere legē añq̄ nossent: n̄ enī fuerūt māsueti. Intelligat caritas vñ: ex titit qđā pditissima secta manicheoz accep tas scripturas: t̄ lectas irrisit. Rep̄hēdē voluit qđ n̄ intelligebat: t̄ exagitādo t̄ rep̄hēdēdo nō intellecta multos illaqauit. S; humiliati sūt q̄ b̄ facere voluerūt vñq̄ ad frā: nō sunt p̄missi intelligere celestia: terrēa sa puerūt. Quicqd audis in fabulip̄oz: non nisi blasphemia est: t̄ qđam figmēta imaginū corporaliū. Qñqdem volētes intellige re deū vñq̄ ad lucis isti⁹ visibil⁹ cogitatōez venerūt: ultra irenō potuerūt: t̄ tales com

Psalmus

pos lucis fecerunt in regno dei: quæ viderunt hunc sole quasi fructu lucis illius. Totum autem hoc quod per terram carnis tangit: terra est deo. Habet enim vesti videam: vobis audiam: unde odorem: vobis gustem: vobis tagamus. Caro ista per quoniam nuncios quodam: quod appellamus sensus percipit non nisi corporalia: intelligibilia vero et spiritualia mente capiuntur. Quia ergo illi obscuritate scripturarum irriserunt: quod propterea clausa erat: ut pulsantes exercearent: non ut pului negarentur. Huiusmodi sunt usque ad terram: ut cogitare amplius non possint: quod per fratrem percipiatur. Per terram quod dico? Per carnem. Caro enim ista facta est. Quicquid per oculos capis ad terram pertinet: quod per aures: quocquid per olfactum: quod per gustum: quocquid per tactum ad terram pertinet: quod per terram percipitur. Illi ergo non valebant intelligere intelligentiam cuius non est numerus: quod intelligenter ei non est numerus: reprehendentes scripturas mysticas quibusdam rebus salubriter tegetes intelligentiam: ut pului exerceantur: et ipsa reprehensione immates facti: quod prius est maluerit: humiliati sunt usque ad terram: ut incorporeas deus sentire non possent: et quicquid deo cogitant: non nisi corporaliter cogitarer. Humiliatis autem de peccatores usque ad terram. Quid ergo debemus facere nos si nolumus humiliari usque ad terram? Quia magnus est proficere usque ad intelligibilia: magnus est proficere usque ad spiritualia: magnum eo quenam cor: ut nouerit esse aliquid quod non per loca extendatur: nec per tempora varietur. Qualis est enim species sapientie? Quis illam cogitet? Longa est: quod per rotundam est: modo hic et modo ibi est. Logitat sapientiam nescio quod in oriente: cogitat illam alii in occidente: si bene illam cogitat in tanta locorum diversitate positi: ambobus profectus est. Quid est hoc? Quis illud caput? Istaz sibi: istam quandam diuinam incomparabilemque naturam quod caput. Noli festinare: poteris cape. Audi quid sequitur? [†] Incipite domino in confessione. Hic incipe si vis puenire ad intelligentiam propria vitam. Si vis a via fidei produci ad possessionem spiritus: incipe in confessione. Te prius accusato: te accusato: deus laudatur. Inuoca quem nondum nosti: ut veniat et sciat: non ut ipse veniat: sed ut te ad se producat. Quomodo ipse venit: vobis nunc discedit. Ipsa est enim perfectio sapientie: ubiqus est: et loge est a malis quod vobis sunt. Rogo vos a quod loge est: quod vobis est: ubi putatis: nisi quod iacet in dissimilitudine sua: exterminantes in se similitudinem dei. Bissimiles facti recesserunt: reformati redeant. Vobis inquit reformabuntur. Inci-

^{Alia lira.}
Preconite

CXLVI

pice domino in confessione. Post confessionem quod est? ^{Alia lira.}
Sequatur bona opera. Psallite deo nostro in cithara. Quid est in cithara? Domini exposui: sic illud in psalterio: psallam: sic et cithara: non solus vox: sed opere. Psallite deo nostro in cithara. Ecce psitemi: opam opera misericordie: psallite deo nostro. Lui deo nostro?

^{Alia lira.}
Qui coopit celum nubibus? Quid est cooperit celum nubibus? Qui protegit scripturas figuris et sacramentis. Ille qui humiliat peccatores usque ad terram: ille qui suscipit malueritos: cooperit celum nubibus. Et quod videat celum quod cooperatum est nubibus? Noli timere. Audi quod sequitur. Qui coopit celum nubibus? ^{Alia lira.}
^{tet.} Qui patrat terre pluviam? Qui coopit celum nubibus. Expausti: quod non vides celum: cum pluviis fructificabis: et serenus videbis. Loopit celum nubibus: qui parat tempestatem: forte hoc fecit dominus noster. Nisi enim haberemus occasionem obscuritatis scripturarum: ista vobis non diceremus: qui bus gaudetis. Hec quod pluvia fortasse est ad quam gaudetis. Exponi vobis per linguam nostram non posset: nisi de nubibus figurae celum scripturarum cooperiret. Ad hoc ergo ille cooperit celum nubibus: ut parat terre pluviam. Ad hoc obscura esse voluit dicta prophetarum: ut habent postea sui dei quod interpretando influerent super aures et corda hominum recipientium de nubibus celi saginam leticie spiritualis. Qui cooperit celum nubibus: qui parat terre pluviam.

^{Alia lira.}
^{t. pdicit.} Qui exoriri facit in motibus senum: et herbam huiusmodi homini. Ecce fructus pluviae: Qui exoriri inquit facit in motibus senum. Numquid non et in terra humiliatur? Sed quod magnus est in motibus? Ab ortus dicit excelsos seculi: Alioquin magis dignitate proditos: hoc loco motes accipiunt: et non est mirum: quod duo minuta misit: ne scio quod vidua in gazophylacium: frumentum attulit secundum terram humiliatur: et mors attulit Zacheus ille maior publicanus. Hoc enim erat mirabilis: quod mors attulit secundum. Quodto clati sunt homines: tanto auari sunt: et quanto in hoc seculo maiores: tanto plus amant diuitias. Enim ille tristis abscessit quod solitudo vite eterna petebat a domino: et appellauit eum magistrum bonum dicens: Quid facias: ut vita eterna habeas? Et ille. Seruia maledata. Quem dixit maledata legem? Hoc oia feci a iuventute mea. Unum inquit tibi deest: Ois enim perficitur: vade vede oia tua quod habes: et da paupibus: et habebis thesaurum in celo: et veni secreme. Quod dixit dominus: ecce mors es: accipe pluviam: et da secundum: Quid enim datus es? Nonne secundum? Etenim ista omnia que ecclesie ad necessitates suorum daturum deo dantur.

Psalms

a diuitib⁹: quid sunt nisi fenum? Carnalia enī sunt et ad tūs apparetia: sed nō inde aliqd carnale conquirit: Be rebus vilib⁹ qd emas attende. Ap̄ls enim ait ostendēs fenum esse illud: Si nos vobis spūalia seminavim⁹: magnū est si carnalia vestra metamus? Et audi qz carnalia fenuz sunt: Qis caro feni⁹: et ois claritas hois ut flos feni⁹. Ergo ille tristis abscessit: et ait dñs: Qd difficile diues intrat in regnum celorum. Hoc ḡ magnum: qz exoriri facit in montibus feni⁹: Et quō exoriri facit in mōtib⁹ fenuz: si diues ille audit⁹ qz res suas deberet dare paupib⁹: tristis abscessit: Quō postea res pōdit apl̄s cōtristatis: Que hoib⁹ imposibilia sunt: deo facilia sūt. Ergo ille exoriri facit in mōtibus feni⁹: cui oia facilia sūt. Nam nibil esset sterili⁹ durissimis mōtib⁹. Pluit ille qz facit exoriri in montib⁹ feni⁹ et herbam fructuti hoim. Lui fructuti: Ipsum Pauli attende. Nos aut inq̄t fructos v̄ros p̄ Iesum christum. Qui dicebat: Si nos vobis spūalia seminavim⁹: magnum est si v̄r a carnalia metam⁹: seruum se dixit. Seruimus enī vobis fratres. Nemo se nostrū dicat: q̄si maiore vobis esse. Erini⁹ maiores: si fuerim⁹ humiliores. Quicunqz vult esse maior v̄m: dñi sententia ē: ent vester fructus. Ergo exoriri facit in mōtib⁹ fenuz et herbam fructuti hoim. Paulus qdē apl̄s manib⁹ suis viuēs: ip̄m feni⁹ montium non luit accipe: noluit indigere: sed mōtes dabant feni⁹. Nō qz ille noluit accipe ppter ea mōtes dare nō deberet ut steriles remainerent. Bebet pluiae fruct⁹: debet fructibus: sicut dñs ait: Adūcate que ab ip̄os sunt. Et ne putarent aliqd de suo donare: Bign⁹ est inq̄t ogari⁹ mercede sua. Itaqz frēs qm̄ cōtigit iam ex ista occasione aliqd loq̄ vobis: marie qz loqmur talia nos: nō qrentes a vobis: et idē liber⁹ dicim⁹: et si qreremus fructum v̄m qrerem⁹: et non vestrā opes: sed v̄ram iusticiam tm̄ admoneo breuit: qm̄ iam m̄lta dixim⁹: et aliquā sermo finiendus est: Si vultis nō esse steriles: ut reddatis p̄ pluiae secunditatē: ne dannetur postea sterilitas v̄ra. Minat enim de terre sterili et spinose ignem: sicut fructuose horreū parat: Efficite ut volsipos exigat: efficiunt exatores v̄ri. Christus tacit⁹ exigit: et maior ē vox tacentis: qz in euāgeliō nō facit. Nō enī vere tacet cu dicit: Facite vobis amicos de māmona iniqtatis: ut et īpi recipiat vos ī eterna tabernacula. Nō

tacet ip̄e: audite vocē ei⁹. Nō enī vos potest exigere: nisi forte exactiō opus ē: vt q̄ vobis in euāgeliō fuiūt: petant a vobis. Si ad hoc ventū fuerit vt petat: videte ne qd̄ vos a deo petutis frustra petatis. Ergo estote exatores v̄ri: ne aliqd illi q̄ euāgeli seruūt vobis: nō dico petere cogant: nam forte nec coacti petēt: sed ne silētio vos arguant. Vbi scriptū est: Būs q̄ intelligit sup egenū et paupem. Lū dicit: q̄ intelligit sup egenū et paupez: nō expectat vt petat. Intelligite sup illū. Ali⁹ te q̄rit indigens: aliū tu debes q̄rere indigentē. Ul̄iqz dictum ē fratres mei: et om̄i peteti te da mō lectum est: Et in alio loco scripture dic̄. Sūdet elemosyna in māu tua: quicqz inuenias iustū cui ēā tradas. Alius est q̄ te q̄rit: aliū tu debes q̄rere: Sūdet elemosyna in māu tua: quousqz inuenias iustū cui des. Nunqz h̄ facietis: nisi aliqd de rebus v̄ris se posuit habueritis: qd̄ cuiqz placet p̄ necessitate rei familiaris sue: et anqz debituz q̄si fisco reddendū. Si nō h̄ rem publicā suā christus: nō h̄ fiscū suū. Fiscus enim scitis qd̄ sit. Fiscus enī saccus ē: vñ et fiscella et fiscine dicunt̄. Ne putetis qz aliqd draco est fiscus: qz cū timore audīt exactor fisci. Fisc⁹ saccus ē public⁹. Ip̄m habebat dñs hic ī fra: qn̄ loculos habebat: et īpi loculi Jude erāt cōmissi. Judā traditorē patiebat dñs et furē: et in ip̄o oīdēs vbiqz patiētiā suaz: tñ illi q̄ sferebant in loculos dñi sferebat: nisi forte putatis: qz dñs ibat et petebat aut idigebat: cui angeli fruebāt: q̄ de qnqz paib⁹ tot milia hoim pauit. Quare ḡ ege re voluit: nisi vt daret exemplū mōtib⁹: vt parerēt feni⁹: ne ḥ pluiae sterilitatez redde ret: Precedite ḡ aliqd et deputate aliqd fruxim: vñ ex annuis fructib⁹: vñ ex quotidiani⁹ qstibus v̄ris. Hā q̄si diuino videris dare: et necesse est vt trepidet man⁹ tua: qn̄ illam porrigis ad id qd̄ nō debueras. Erime ali quā pte redditū tuoz. Bicias vis: decimas exime: qbz̄ parū sit. Bictum est enī: quia pharisei decimas dabat: Jejuno bis ī sabbato: decimas do oīm q̄ possideo: Et quid ait domin⁹: Nisi abundauerit iusticia v̄r a plus q̄ scribazz et phariseorū: nō intrabitis in regnum celoz. Et ille sup quē debet abundare iusticia tua: decimas dat: tu aut̄ nec mille simā das. Quō enī superab: cui non egris: Qui cooperit celū nubib⁹:

Psalms

qui parat terre pluviā: qui exoriri faci mō
tibus fenum: et herbam fructum hominū.
Et dat pecoribus escam iporū.
Pecora ista dicit greges dei. Non fraudet
de⁹ gregē suū: esca sua p̄ hoies quoꝝ serui
tuti herbari fecit exoriri. Unde dicit apostolus: Quis pascit gregē: et de lacte gregē
nō p̄cipit. Qui dat p̄ corib⁹ escam ipsoꝝ.
Et pullis coruorū qui inuocat eū.
Hoc forte putabim⁹: qꝝ corui deū inuocat
ut det illis escam. Ne hoc cogitetis irratio-
nalem animā inuocare deum. Non nouit
aia inuocare deū: nisi sola rōnal. In figura
accipite dictū: nec putetis sicut impī qdā
dicunt reuolui animas humanas ad peco-
ra: ad canes: ad porcos: ad coruos. Hoc
a cordib⁹ vestris excludite: et a fide vestra.
Aia bñana facta est ad imaginem dei: nō
dabit imaginem suā cani et porco. Quid ē
ergo: Et pullis coruorū q̄ inuocat eū: Qui
sunt pulli coruorum: Israelite se solos iu-
stos dicebant: q̄ legem acceperāt: ceteros
oēs oīm gentū homines peccatores dice-
bant. Et vere omnes gentes in peccato: i
idolatria: in adoratione lapidū atq; ligno-
rum erāt. Sz nūquid sic remanserunt? Et
qd ipi: Et si non nisi corui patres nostri: ta-
men pulli coruorū nos ipi inuocam⁹ deūz.
Dat pecorib⁹ escam ipoꝝ: et pullis coruo-
rum q̄ inuocat eū. Ipi sunt pulli coruori: qbus dicit Petr⁹: Quia non corruptibili
argento vel auro redempti estis de supua-
cua v̄fa cōsuetudine a parētib⁹ v̄fis tradi-
ta. Proficiētes enim pulli coruorū: q̄ simu-
lachra colere videbāt parentū suoꝝ: pueri
sunt ad deū. Et audis mō pulli corui in
uocatē vñū deū. Quid ḡ: Bimisisti parē-
tem tuū: dicis pullo corui: Bimisi plane.
Ille enī coru⁹ nō inuocans deū: ego pull⁹
corui inuoco deū. Et pull⁹ coruorū q̄ inuo-
cant eū. **M**on in potentatu eq̄ vo-
luntatem habebit. Potentatus equi
est supbia. Tidz enī equis veluti ad sug-
gestū hominis accōmodat⁹: vt altior ince-
dat. Et reuera ē in eo ceruix indicās quan-
dam supbiā. Non se extollāt hoies i suis di-
gnitatib⁹: nō se sublimes putēt honorib⁹:
caueat ne in equo indomito p̄cipitent. Eli-
de enī qd dictū est in alio psalmo: H̄i i cur-
rib⁹ et hi in eq̄s: nos aut̄ in noīe dñi dei no-
stri magnificabimur: hoc est illi in honori-
bus tp̄alib⁹: nos in noīe dñi dei nr̄i magni-
ficabimur. Propterea illis qd accidit: Gi-
dete qd sequit⁹: Illis obligati sunt pedes et

CXLVII

ceciderūt: nos autem surrexim⁹ et erecti su-
mus. Non in potentatu eq̄ volūtatez habe-
bit. **H**ec in tabernaculū viri bene
sentiet. In tabernaculū inquit viri. Est
enī tabernaculū domini ipa sancta ecclia
toto orbe diffusa. Heretici diuidētes se ab
ecclie tabernaculū: sibi tabernacula posue-
runt: non in ipis tabernaculū viri bñ sentiet
de⁹. Sed pullū coruorū attende dicentez:
Elegi abihi in domo dei magis q̄ habitare
in tabernaculū peccatorū. Eteni si alicui
bono pio cōfidenti infirmitatez suam pullū
corui inuocāti deū cōtigerit forte in ecclia
carere honore tp̄ali: nō it extra eccliaz: nō
sibi facit extra eccliam tabernaculū: i quo
nō bñ sentiet de⁹. Sed qd dicit: Elegi abihi
ci magis in domo dñi: q̄ habitare in taber-
naculū peccatorū. Nec i tabernaculū viri bñ
sentiet. Sed qd adiungit. **B**ene sentiet
dñs in timētibus eū: et in his qui
sperant in misericordia eius. Bñ sentiet
dñs in timētibus eū. Sed nūqd sic timetur
de⁹: quō et latro: Nam et latro timet: et be-
stu timet: et hō inuit⁹: et potens timet mul-
tum. Bñ sentiet dñs in timētibus eū. Sed
quō timentib⁹: Et in his qui sperat in mis-
ericordia ei⁹. Ecce timuit eū Judas tradi-
tor christi: si nō spauit in misericordia ipi⁹. Po-
stea enī penituit ei⁹ q̄ tradiderit christū: et
dixit. Neceau i tradidi sanguinē iustū.
Bñ qdē timuisti: si spares in misericordia ei⁹
quē timuisti. Ille despando abihi: et laqo se
suspendit. Ergo sic tume dñm: vt spares in
misericordia ei⁹. Si times latronē: ab alio spe-
ras auxiliū: et nō ab eo quem times. Si sic
times: poscis auxiliū ab eo quē nō times
aduersus eū quez times. Si sic times deū:
et ideo times deuz: q̄ p̄cipit es: a quo acce-
pturus es auxiliū aduersus deū: Quo ita
rū es: Quid factur⁹: Uis ab illo fugere:
Ad ipm fugere: Uis fugere ab irato: Fuge
ad placatū. Placabis enī eū: si spares in
misericordia ipi⁹. Atq; ita de cetero peccare ca-
ueas: vt de p̄teritis dep̄ceris: vt tibi dimit-
tant a dño: cui est honor et imperiū cū p̄e
et spū in secula seculoꝝ.

Explicit Tractatus de ps. CXLVI.

Incipit Tractatus de ps. CXLVII.

Prefatio.

Peminit caritas v̄fa de psalmo quez
mō cātauim⁹ i hodiernū diē nos di-
stulisse sermonez. Ip̄e enī erat et die
dominico lectus: et tractandus ip̄e suscep-
tus est. Sed quia euangelica lectioē tūc